

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

708

Szerző:

Hely:

Keleti Szalon

Cím:

NEM ENGEDJÜK...

Idő:

1955

A Hazafias Népfrent és az Országos Béketanács kiállítása a Nemzeti Szalonban

Forrás:

Keleti Szalon

Személy:

Keleti Szalon
1955. VII. 6.

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

BOMBÁKTÓL SEBZETT, üszkös csupasz falaival, égnek meredő ház romjai között, rohamsisakos katonák fegyverrel a kezükben állnak harcra készen azon a plakáton, amely kék színű felirattal a főváros minden pontján odakiáltja az embereknek ezt a két szót: »Nem engedjük!« Az a ház, amely a dokumentfénycépen szerepel: jelkép. Eppoly lehet budapesti ház, amelyben éppen mi töltöttük az ostromot, mint ház lengyel földön, Észak-Franciaországban, vagy a Szovjetunióban s mindenütt Európában, ahova a hitleri fasizmus örjöngő lángja felszította az emberiség legnagyobb ellenségét: a háborút, a pusztítás lángját.

Nem engedjük... Ez a kiállítás címe és mottója s minden fénykép, minden felirat, minden rajz és művészi freskó döbbenetes erővel szól az ember szívéhez és agyához arról, amit a legfiatalabb nemzedék kivételével mindnyájan átélünk a közelmúltban. Nem engedjük és nem engedhetjük! — ez a kiállítás szól hozzánk.

A Nemzeti Szalon feljárati pihenője világoskék textillal bunkolva, kupolás tetőjén egy reflektorszerű égővel olyan, mint egy békés nyári égbolt. S a következő bejárati nagy fotomontázs megmutatja, hogy a békés kék égbolt

alatt hogyan aratja a búzát a kombájnnal, hogyan nőnek ki a felégetett földből a soha nem látott nagy építkezések, hogy folyik a laboratóriumokban és a martinkóhókban a munka, hogyan élnek az újarcú magyar városok és az újarculatú magyar falvak.

A KIÁLLÍTÁS egyik oldalterme igen szemléletesen mutatja meg, hogy hazánk már első királyunk óta milyen küzdelmet folytatott a német hódítók ellen. Magyarország évszázados küzdelme a német császárok hódítása ellen szinte végigvonul egész történelmünkön, erre emlékeztetnek a nagy magyar hazafiak fényképei, erre Kossuth beszédének plakátban kinyomatott szövege 1848-ból, melyben bejelenti, hogy a hit-szegő Habsburg-Lotharingiai-ház a nemzetgyűlés által trónfosztottak és Magyarországról örök időkre száműzöttek kinyilatkozott lett.

MILYEN NAGYSZERŰ és felemelő érzés az, hogy a magyar nép most nem egyedül vívja harcát a békéért, hanem

egy hatalmas, az egész világra kiterjedő, 900 millió béketábor soraiban az életért, jövőnkért, a békés munkánkért.

Pedig még úgyszólván csak tegnap volt, hogy a fasiszta csizmak itt masztrotak, itt és innen végestelen végig Sztá-

lingrádig és Nyágra Párizsig s még csak tegnap volt, amit oly kegyetlenül mutatnak meg az auschwitzi, buchenwaldi, oradouri és lidicei fényképek, a haláltáborokat, a drótsó-vérnyel elkerített emberpusztító és embergyilkoló pokoli borzalmak színhelyét.

A FÉNYKÉP szűkszavú, de mondanivalója sokszor gazdagabb, mint akárhányszor sűrűn teleírt oldal. Ezért a kiállításról írt részletes beszámoló helyett időzünk inkább néhány percet négy fénykép előtt, melyek emléket, mondanivalóját bizonyosan magával viszi majd a kiállítás sokezerényi látogatója is.

Az első ilyen kép örökéletre kelti a pillanatot, amelyben ezer és ezer ember mondja ki a háborúra a »nem«-et. Hazánk ténképbeli alakját követi a kép s rajta öt vörös pont, öt magyar város. Győr, Székesfehérvár, Miskolc, Szeged, Debrecen. S a kép fölött egy szám, mely arról vall, hogy annyi magyar embert ölt meg a háború, amennyi ebben az öt városban él. Mintha ez öt nagyvárosban élt minden anya s minden gyermek, minden munkás és minden orvos, minden városszerű kis parasztház lakói, minden szerelmes ifjú, minden munkában megöregedett ember ott pusztult volna a harc-tereken, vagy a front mögött. Erre mondja a kép tüntető tö-

mege, s vele mi is: nem engedjük meg soha többé...

Ennek a képnek a szomszéd-ságában van egy tabló. Romok, üszkös, égnek meredező pusztított falak, megszenesedett tetemek. S a házak között, a valamikori fényes sugárúton egy tábla áll, rajta az írás, Hitler szavai: Adjatok öt évet és nem ismertek rá Németországra. A tabló címe: beváltott ígélet.

A harmadik kép Auschwitzban készült. Fájó s komor gondolatokat már más auschwitzi kép is ébresztett bennünk, a fékevesztett gonosz-ság elleni gyűlöletünket már más emlékezők is fokozták. De ez most valahogy több. Csonttá aszott, halálba kínzott, éhezett hullák között ott fekszik egy szép, simaarcú, fekete-hajú leány... Ott fekszik

a holtak között, megölte ostobán, aljasul s nem mosolyog már soha. Nem! Nem engedhetjük többé!

Pedig vannak, alké millió és millió más leány s ember sorában megismételni akarják az övét. Az atombomba örültjei. Ott a negyedik kép. Kettős felvétel, a két expozíció között fél óra telt el. Készült 1945. augusztus 6-án 8 órakor és 8 óra 30 perckor. Hiroshima 8 órakor még város volt, fél óra múlva temető, amelyben egyetlen torony áll a kőtenger fölött, az is mintha csak tila-

lomfának maradt volt fenn: ne engedjétek!... fogjátok le a gyilkosok kezét!

Egy fényképen a potsdami egyezmény aláírót látjuk, akik írásba foglalták, hogy a német militarizmust és nácizmust gyökerestül kiirtják és a szövetségesek megegyeznek abban, hogy most és a jövőben más intézkedéseket is fogantossanak, amelyek szűksége-sek ahhoz, hogy Németország ne veszélyeztethesse szomszédait, vagy a világbékét. Ez is úgyszólván csak tegnap volt, s hiteles fényképek mutatják meg, hogy a bonni állam hogyan haladt egyenes vonalban a fasiszmus útjára, hogyan foglalták el a Ruhr-bárók a parlamentet, hogyan menetel újra a nyugatnémet határország, a Grenzschutz, a Wehrmacht csőréje.

A mi oldalunkon pedig a béketábor országaiban a romokon új élet fakadt.

TÍZ SZABAD ESZTENDŐ. Erről beszélnek a következő képek, hogy mennyi szépség és munka, akarat és törekvés, terv és megvalósulás volt ebben az egy évtizedben e magyar hazában. »Nem engedjük!« — a kiállítás mottója. Nem engedhetjük, hiszen egész történelmünk, a magyar nép múltja, függetlenségi harcainak dicsőséges áldozatai s a közelmúlt eseményei minden igaz hazafinak szívébe írták:

harcolj a békéért, a függetlenségért, a szabadságért!

A Hazafias Népfrent igen helyes és hasznos munkát végzett, amikor az Országos Béketanáccsal együtt összegyűjtötte a kiállítás dokumentumait. A fényképek, az okmányok, a rajzok, az adatok erősítik békeharcos öntudatunkat a német militarizmus feltámasztása ellen és ezzel segítik a Magyar Dolgozók Pártjának politikáját a nemzeti egységért.